

UCHWAŁA NR IV/42/1/2013
SEJMIKU WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

z dnia 21 października 2013 r.

w sprawie:
przyjęcia oświadczenia dotyczącego uczczenia
65. rocznicy śmierci Kardynała Augusta Hlonda

Na podstawie art. 18 pkt 20
ustawy z dnia 5 czerwca 1998 roku o samorządzie województwa
(tekst jednolity Dz. U. z 2013 roku, poz. 596 z późn. zm.)
w związku z § 18 a ust. 2 pkt 4
Statutu Województwa Śląskiego
(Dz. Urz. Woj. Śl. Nr 26 z 2001 roku, poz. 657 z późn. zm.)

Sejmik Województwa Śląskiego
uchwala:

§ 1. Przyjmuje się oświadczenie dotyczące uczczenia 65. rocznicy śmierci Kardynała Augusta Hlonda, stanowiące załącznik do uchwały.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Sejmiku
Województwa Śląskiego

Andrzej Gościniak

Oświadczenie
dotyczące uczczenia 65. rocznicy śmierci Kardynała Augusta Hlonda

22 października bieżącego roku mija 65. rocznica śmierci Kardynała Augusta Hlonda, Wielkiego Syna Śląskiej Ziemi. Sejmik Województwa Śląskiego składa hołd i wyraża wdzięczność Kardynałowi Augustowi Hlondowi, wybitnemu Ślązakowi i Polakowi.

August Hlond urodził się 5 lipca 1881 r. w Brzęczkowicach, na terenie dzisiejszych Mysłowic. Uczył się w szkole salezjańskiej, skąd w wieku 12 lat został wysłany do Włoch na dalszą naukę. 13 października 1896 r. wstąpił do Zgromadzenia Księża Salezjanów, a 3 października 1897 r. złożył śluby zakonne. 23 września 1905 r. w Krakowie przyjął święcenia kapłańskie. Przez kolejne cztery lata pracował w domach salezjańskich w Oświęcimiu, Krakowie, Przemyślu i Lwowie. W 1919 r. stanął na czele prowincji salezjańskiej niemiecko – austriacko – węgierskiej z siedzibą w Wiedniu.

Mianowany ordynariuszem nowej, górnośląskiej jednostki kościelnej, organizował struktury kościoła na polskim Górnym Śląsku – od dnia 7 lipca 1922 roku jako administrator apostolski, a od dnia 14 grudnia 1925 roku jako pierwszy biskup diecezji katowickiej. Utworzył w Katowicach kurię, kapitułę i sąd biskupi. Zdecydował o utworzeniu śląskiego seminarium duchownego z siedzibą w Krakowie i o budowie katedry. Powołał też do życia istniejący do dziś tygodnik „Gość Niedzielny”. Założył Ligę Katolicką i był propagatorem Akcji Katolickiej. Zorganizował Zjazdy Katolickie. W obliczu sytuacji w regionie i kryzysu gospodarczego – powołał Sekretariat Dobroczynności i Śląski Komitet Ratunkowy. Doceniał znaczenie piekarskiego sanktuarium dla ludu śląskiego i doprowadził do koronacji obrazu Matki Bożej Piekarskiej.

24 czerwca 1926 r. został arcybiskupem gnieźnieńskim i poznańskim, co wiązało się z objęciem godności prymasa Polski. 20 czerwca 1927 r. otrzymał kapelusz kardynalski. Jako duszpasterz i administrator aktywnie działał na rzecz powołania Akcji Katolickiej oraz duchowego odrodzenia Narodu.

Szczególną troską objął Rodaków rozrzuconych po wszystkich lądach świata. Dla opieki nad emigracją założył w 1932 r. polskie zgromadzenie zakonne dla opieki nad emigracją: Towarzystwo Chrystusowe dla Polonii Zagranicznej.

W 1936 r. ks. prymas Hlond odznaczony został Orderem Orła Białego.

W obliczu najazdu hitlerowskiego na prośbę rządu polskiego opuścił teren Rzeczypospolitej i wyjechał 13 września 1939 r. do Rzymu, aby przedstawić światu tragiczną sytuację wojenną w Polsce. Po klęsce Francji w 1940 r. wyjechał do jej nieokupowanej części, do Lourdes. Działał tam na rzecz niepodległości Polski. 3 lutego 1944 r. został aresztowany przez gestapo. Internowano go w Paryżu, a później w klasztorach w Bar-le-Duc i Wiedenbrück. Po wyzwoleniu przez Amerykanów wyjechał do Rzymu, skąd z nadzwyczajnymi uprawnieniami papieskimi, 20 lipca 1945 r. powrócił do kraju.

4 marca 1946 r., po rozwiązaniu unii personalnej Gniezna i Poznania i utworzeniu nowej unii Gniezna i Warszawy, prymas August Hlond decyzją papieża Piusa XII objął tę nową prowincję kościelną. W Warszawie powołał Prymasowską Radę Odbudowy Kościołów Warszawy, przyczyniając się do odbudowy stolicy.

W nowej rzeczywistości politycznej kraju, 8 września 1946 r. oddał na Jasnej Górze w Częstochowie cały Naród pod opiekę Niepokalanego Serca Maryi.

Kardynał August Hlond, Prymas Polski zmarł 22 października 1948 r. w Szpitalu Sióstr Elżbietanek w Warszawie. Został pochowany, jako pierwszy polski prymas, w podziemiach katedry św. Jana w Warszawie.

21 września 1991 r. rozpoczął się w Warszawie jego proces beatyfikacyjny.